

Bij het doorbreken van de voorjaarszon
Ontpopt de rups zich uit zijn cocon
De krokussen steken hun kopjes naar buiten
De ijsbloemen zijn verdwenen van de ruiten
De natuur begint weer te stralen
Ook zij zal haar energie uit het zonlicht halen

Alles ziet er vrolijker uit
langzaam verdwijnt ook de onrust onder mijn huid
De zwaan die op de grote vijver is neergestreken
Toont mij dat het met de winter is bekeken
Een vlinder danst rond en spreidt zijn kleurrijke vleugels
Alsof hij wil zeggen: "Kom op! Ook jij weer in de teugels".

Ook de kikker in onze vijver is weer boven water gekomen
Legt zijn huid te drogen en ligt te dromen
Bang dat hij door de zon zal verbranden
Neemt hij een duik om weer op de bodem te belanden
De kringen die het wateroppervlak beschrijven
Zijn het enige wat er van zijn boodschap overblijven

Terwijl de warme zonnestrallen mijn bleke huid bestralen
Waat een frisse lentebries door mijn losse haren
Langzaam begint mijn motor van binnen weer te draaien
Het is de energie die ik uit de voorjaarszon kan halen
De vlinder, de kikker en de zwaan; zij hebben mij erop gewezen
Dat er geen reden is om te vrezen

Ik zal me moeten ontpoppen uit mijn cocon
Zodat de vroege voorjaarszon
Mijn energiebron kan laden
Opdat ik weer van binnen naar buiten zal (gaan) stralen
In het voorjaar wanneer de zon weer gaat schijnen
Lijkt het of zorgen als sneeuw voor de zon verdwijnen

Blij dat de lente is begonnen
Heb ik weer een dilemma overwonnen

april 1996

'Overwinning' geschreven op een moment dat ik door samenloop van de omstandigheden tijdelijk thuis zat. Te neer geslagen, futloos en er even niet meer tegen kunnen zat ik alleen in de vroege voorjaarszon mezelf op te warmen. Voor me uitstarend mijn gedachten de vrije loop latende verschenen de dieren een voor een in mijn gezichtsveld. En op dat moment realiseerde ik me dat ik er nog niet zo somber voorstond. Met pen en papier bij de hand liet ik mijn gedachten de vrije loop.